

Jézus megbocsájt, és segít, hogy megbocsássunk



fokoláre
mozgalom

„Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat.” (Lk 15,6)



Egy pásztornak száz juha volt. Minden nap kivitte őket a legelőre, és szeretettel vigyázott rájuk; ügyelt arra, hogy egyik se vesszen el. Egy napon azonban, miközben hazafelé tartottak, észrevette, hogy az egyik hiányzik.



Aggódva nézett körül... de sehol sem látta! Mit tegyen? Nem habozott, otthagyta a többi juhot, és elindult az elveszettet megkeresni. Nagyon megörült, amikor megtalálta, és otthon megünnepelte!



„Értitek?” – kérdezte Jézus hallgatóitól – „Jobban örülnek a mennyben, ha valaki, aki hibázott, megbánja a tettét és visszatér a jó útra, mint sok más ember miatt, akik csak magukra gondolnak, és nem akarnak új életet kezdeni.”



Zaira vagyok Pakisztánból. Az osztályban sok barátnőm van, de van néhány kevésbé kedves osztálytársam is. Egyik nap amint az egyikük berohant az osztályba, fellökött. Nekiستم egy széknek, és megütöttem magam. Dühös voltam rá: ő lett az „ellenségem”.



Nem beszéltem vele ezután. Egy nap azonban otthon, amikor a szeretet dobókockával dobtam, az jött ki: „Szeresd az ellenségedet”. Megértettem, hogy ki kell vele békülnöm... de egyáltalán nem akartam!



Sok barátnőm van, miért pont hozzá menjek oda? Nehéz volt, de másnap, amikor beléptem az osztályterembe, nem a barátnőimhez mentem, hanem hozzá, aki egyedül ült... és megöleltem!